

EN STÆRKERE MAGT

Folkeskuespil i 3 Akter 40 Afd.

HOVEDPERSONERNE:

Egil Holck, Bankkasserer   Olaf Fønss
Ulla, hans Hustru . . . . . Christel Holch
Ebba Kragh, Koncertsangerinde, hendes Veninde   Augusta Blad
Godsejer Rée, Holbøllegaard . . . . . Elof Aagaard
Steffen Rée, hans Søn,
Journalist . . . . . Svend Rindom
Arendt, Bankdirektør . . . . . Fr. Jacobsen

Det er en Film, der ved sit enestaaende gribende Stof, ved Hovedpersonernes mesterlige Spil og ved sin ypperlige Iscenesættelse vil gaa sin Sejrs gang overalt!

Afdelinger:

1. Bankkasserer Egil Holck.
2. Hjemme.
3. Regningen fra Dameskræderen.
4. Den næste Dag.
5. Holck er fortvivlet over Konens Pyntesyge.
6. Da Holck stjal!
7. Brevet fra Veninden i Berlin.
8. Rejsen derned planlægges.
9. Holck anmoder om 2 Dages Ferie.
10. Vikaren.
11. Kassemanglen — Raderingen.
12. Hos Bankens Direktion.
13. Tilbage fra Rejsen.
14. Atter paa Kontoret.
15. Bankbestyrelsens Møde.
16. »Hvor kunde De nænne det mod deres Kone!«
17. Fru Holck og Veninden.
18. Bankdirektørens Ærinde.
19. Otte Maaneders Forbedringshus.
20. Auktionen over Indboet.
21. Fru Holck som Ebbas Gæst.
22. Før Koncertaftnen.
23. Et Interview.
24. Ulla og Steffen Rée.
25. Løsladt.
26. Skilsmissen i Orden.
27. Ulla paa Besøg hos sine ny Svigerforældre.
28. »Hvor er Ulla?«
29. Paa Holbøllegaard.
30. Holck som Arbejdsmand.
31. Et Møde.
32. »Jeg kender Dem ikke —!«
33. Ulla paa sit Værelse.
34. Holck i sit Logi.
35. Steffen søger efter Ulla.
36. I Haven.
37. Ulla hos Holck.
38. Valget.
39. »En stærkere Magt siger mig . . . .«
40. Lykkeligt forenede.

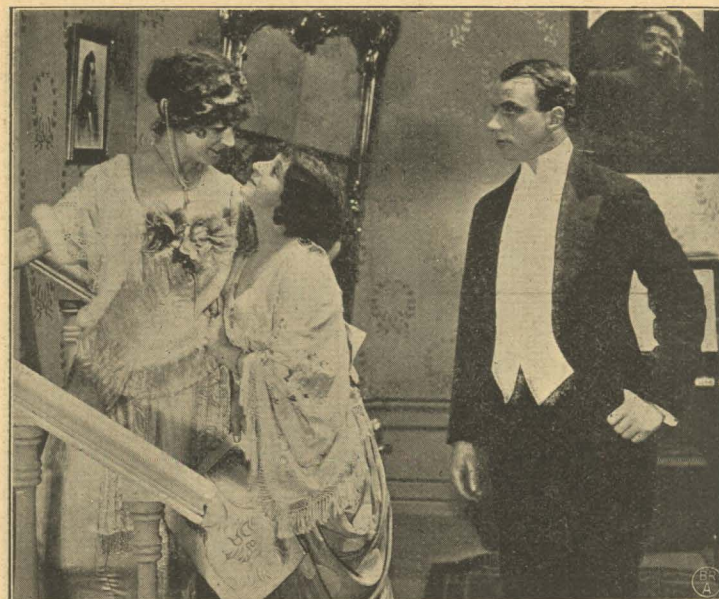

Afsløret.

Verden blev en Mesalliance rigere den Dag, den unge Bankkasserer Egil Holck giftede sig. Ikke Mesalliance i den Forstand, at Egil og Ulla i Gemytter ikke stemte overens. Tværtimod! Ulla beundrede og forgudede sin Egil, medens Egil paa sin Side var rede til at bære sin elskede lille Kone paa Hænderne. Han skyede intet Offer, naar det gjaldt om, at hun skulde føle sig tilpas. Men denne Offervillighed stod aldeles ikke Maal med de Indtægter, hans Stilling gav ham. Selvom han arbejdede af al sin Evne, var det ham dog umuligt at tilfredsstille de Krav, den fra Barndomshjemmet saa forvante Ulla stillede til hans pekuniære Ydeevne. En Dag betraadte han det fristende Skraaplan: han forgreb sig paa den Kasse, han havde under sig. Medens han sammen med Ulla var en Tur paa nogle Dage i Berlin, blev Tyveriet opdaget. Meddelelsen herom modtog Egil samme Dag, han vendte tilbage til Kontoret. Direktionen for Banken kendte ikke til Medlidenhed. Egil blev overgivet til Retten, og han dømtes til 8 Maaneders Fængsel.

Bankdirektørens Ærinde.

Før Koncerten.

Syg af Sorg.

Ulla fandt i sin Ensomhed og Fortvivlelse Trøst hos en Veninde, Koncertsangerinden Ebba Kragh. Der gaar et halvt Aars Tid, inden Tilfældet en skønne Dag fører Ulla sammen med den unge Forfatter og Journalist, Steffen Rée, en Søn af den velhavende Godsejer Rée til Holbøllegaard. Ebba Kragh, der betragter det som en Ulykke, hvis Ulla og Egil skulde finde hinanden igen, opmuntrer den unge Mand i hans Kurmageri til Ulla, og samtidig paavirker hun tidlig og silde Veninden, hos hvem Erindringer om Manden efterhaanden er blevet trængt tilbage for den allersidste Tids nye og bevægede Indtryk. Ulla synes godt om Steffen, og hun giver tilsidst sit Minde til at lade sig skille fra Manden, der endnu sidder i Fængsel. Samme Dag Egil Holck faar sit Løsladelsesbevis, rejser Ulla med Steffen til Holbøllegaard.

Egils første Skridt, efter at han er kommet udenfor Fængselsporten, gælder Ebba Kragh, af hvem han — mod Løfte om, at han ikke vil give sig tilkende overfor Ulla — faar at vide, hvor Ulla befinder sig. Tilfods begiver han sig af Sted til Hol-

Kærlighed, der vaagner.

En trist Opdagelse.

„Jeg kender Dem ikke!“

Høllegaard. Det er slet ikke hans Hensigt at volde Forstyrrelse. Han vil slet ikke forsøge at tilbageerobre Ulla. Han tænker ved sig selv, at hun vel maa være lykkelig nu, og han vil være den sidste til at ødelægge hendes Lykke. Det eneste han vil, er atter at faa Lov til at være i hendes Nærhed. Blot han maa se hende glad og fornøjet, saa er han tilfreds.

Egil Holck klæder sig ud som Arbejdsmand og faar Plads som Daglejer paa Holbøllegaard. Han har kun været en Dag paa Godset, da han første Gang ser hende. Hun kommer stormende op gennem Parken, hvor Egil er beskæftiget med at grave et Bed op. Ulla staar pludselig Ansigt til Ansigt med sin Mand, og trods Forklædningen genkender hun ham. Men han har lovet ikke at ville give sig tilkende, og han holder sit Løfte. Da Ulla strækker sine Hænder ud mod ham, viger han tilbage og siger:

— Jeg kender Dem ikke, De maa forveksle mig med en anden.

Ulla, der ikke et Øjeblik er i Tvivl om, at det er hendes

Alene — med hendes Billede.

Mand, som staar foran hende, falder af Sorg og Skam i Afmagt. Den tililende Steffen Rée maa bære hende op paa Gæstekammeret, hvor hun snart kommer til sig selv igen. Tanken om den Uret, hun har begaaet mod Manden, nager hende, til hun tilsidst beslutter sig til at opsøge ham. Hun staar i hans lille Kammer i Kroen, hvor han har lejet sig ind. Han forsøger at spille Komedien fra før om igen, men da falder hendes Øje paa et Billede af hende selv, der ligger paa Bordet. Billedet er for hende ikke blot et Bevis for, at det er hendes Mand, som har taget Plads paa Godset, men ogsaa et Bevis for, at han endnu elsker hende. Egil maa nu kaste Masken, og de to Mennesker enes stiltiende om at genoptage deres afbrudte Samliv paa et sundere Grundlag.

Men til Steffen, der har opsøgt hende, siger Ulla, idet hun peger paa Egil:

— Han er min Mand, og en stærkere Magt siger mig, at hos ham bør jeg blive.

NORDISK FILMS Co., LTD.

25 GECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C.

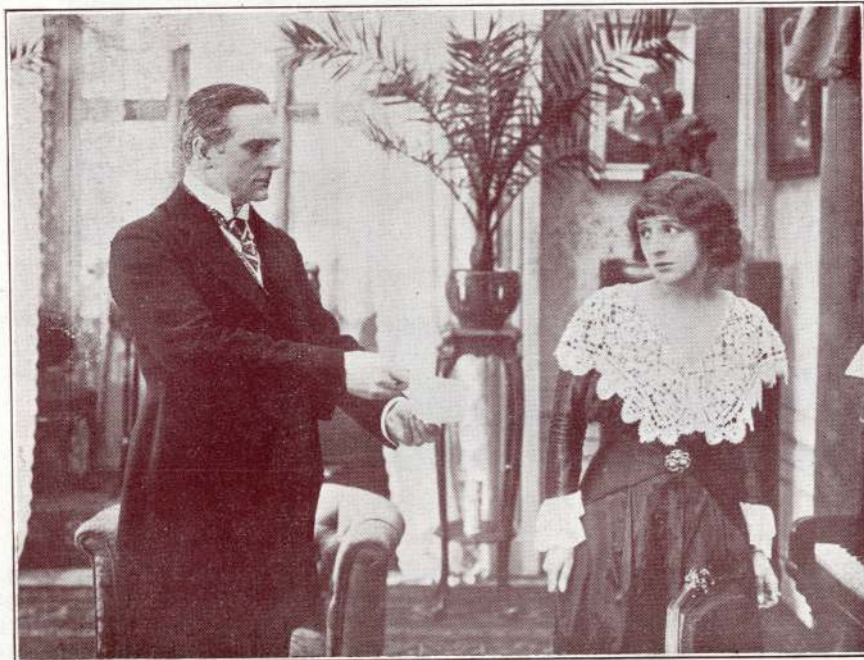
Telephone—City 172.

Telegrams—Norfilcom, Westrand London.

A WOMAN'S WAY

An appealing story of a Wife's Re-awakened Affections.

RELEASED AUGUST 10th.

LENGTH 2795 FT.

Code Word: "Way."

A WOMAN'S WAY.

AN APPEALING STORY OF A WIFE'S RE-AWAKENED AFFECTIONS.

IT IS DIFFICULT to understand a woman, and in this story a convincing attempt is made to show that even after a long absence and despite the distractions of other interests, a woman's affections will revert to the source which originally inspired them—at an unexpected moment and from a simple cause. This is a story which appeals more to the heart than to the intellect, and is presented with undeniable power and realisation of the complex nature of the feminine mind.

Cecil Holck is a trusted servant of the bank, holding the esteem of his employers just as he holds the love of his young wife. But in an impulsive moment he betrays the confidence imposed in him. His wife so deeply pledges his credit—for which he upbraids her until her tears make him relent—that he is tempted to make use of some of the bank's funds. He may not have

thought it embezzlement, regarding it rather as a temporary loan which he would be able to repay in the near future, but it meant "cooking" the accounts—and this leads to his exposure.

He is away with his wife and her friend Ella Kragh at Paris when another of the bank staff, who has been given charge of the senior cashier's books, discovers the defalcations and erasures. Mr. Arnold, the managing director of the bank, can hardly believe it to be true, but investigation reveals Holck's duplicity only too clearly. On his return from Paris, Holck is confronted with the evidence and although he at first attempts excuses, he at length confesses the truth. The irony of the situation is increased when Arnold says: "Had you no regard for your wife's fair name when you betrayed the confidence we had in you?"—for it was for his wife that Holck had made himself a common felon!

When Holck was led away to prison, Arnold went to break the news to his wife, and the news meant the breakdown of Mrs. Holck's health. She was ill in bed, tended by her friend Ella, when the sentence of twelve months' imprisonment was passed on her husband.

A little later Mrs. Holck finds she, too, has to pay part of the penalty of her husband's misdeed, for her house is distrained upon, and she has to accept the charity of her friend for a home and the necessities of life. It is while she is with Ella Kragh that she meets Stephen Reid, a journalist. He calls to interview Ella just prior to an entertainment at which she is appearing to sing, and is instantly attracted by the demure Mrs. Holck. Their friendship ripens into affection, a result to some extent attributable to Ella, for she desires happiness for her friend after the six sad months that have elapsed since her husband's incarceration.

Some time later, persuaded by Reid, Mrs. Holck seeks and obtains a divorce from her husband, although she has many misgivings before she can take the final step. Following her formal engagement subsequently with Reid, Mrs. Holck visits his parents at their country home.

It is about this time that her husband secures his liberation, and finding his home gone, he starts out to trace his wife. He calls upon Ella Kragh and learns for the first time that she has secured a divorce from him, and that she is staying in a distant part with the parents of the man she intends to marry. He persuades Ella to give him the address, for, as he brokenly confesses, he feels he must be near her, although he will disguise himself so that she will not identify him.

Holck makes his way to the address given him, and in the character of a gardener, successfully seeks employment. He is busy in the garden one day when his wife and Reid return from a trip on the river, and husband and wife come face to face. She instantly recognises him, but believing that he will minister to her happiness by denying his identity, he declares that she must have mistaken him for somebody else. She understands what his denial means, its self-sacrifice for her, and as he turns away to his work, she swoons in the arms of the embarrassed Reid.

When Holck has finished his day's toil, he returns to his humble diggings in dejection, to gaze on the portrait of the wife he has loved so deeply and has lost. She, too, is saddened by the recollection of her husband, with haggard face and misery in his eyes, engaged in his humble toil—and realising that all he has done—the very crime which led to prison for him—was for her sake, she resolves to go to him. Without a word to the rest of the household, she hurries from Reid's home to the drab dwelling in which her husband lives; she enters the room with a glad little cry of recognition, only to find that she is coldly repulsed. She falls back into a chair in a flood of tears, but suddenly checks them when she sees the portrait on the table at which her husband has been gazing. She points to it and then—throws herself on his breast and his willing arms enfold her, for although he has tried to harden his heart, her tears have melted him just as they did when he reproached her for the debts she had contracted before his disgrace.

Reid meantime has searched for Mrs. Holck and traced her to her destination. He enters the room precipitantly, to find them in a close embrace. His confused exclamations at the sight are answered with exultant resolution by Mrs. Holck, for, nestling close to the man whose arms are about her, she says, "He is my husband, and my heart tells me I shall never be happy away from him."

RELEASED AUGUST 10th.

LENGTH 2795 Ft.

CODE WORD, "WAY,"

**This Film has been passed by the British Board of Film Censors
for Universal Exhibition.**

En stærkere Magt.

Personerne:

Egil Holck, Bankkasserer ... Olaf Fønss
Ulla, hans Hustru, ...Christel Holch
Ebba Kragh, Koncertsanger-
inde, hendes Veninde ..... Augusta Blad
Godsejer Rée, Holbøllegaard Elof Aagaard
Steffen Rée, hans Søn,
Journalist ..... Svend Rindom
Arendt, Bankdirektør ..... Fr. Jacobsen.

Verden blev en Mesalliance rigere den Dag, den unge Bankkasserer Egil Holck giftede sig. Ikke Mesalliance i den Forstand, at Egil og Ulla i Gemytter ikke stemte overens. Tværtimod! Ulla beundrede og forgudede sin Egil, medens Egil paa sin Side var rede til at bære sin elskede lille Kone paa Hænderne. Han skyede intet Offer, naar det gjaldt om, at hun skulde føle sig tilpas. Men denne Offervillighed stod aldeles ikke Maal med de Indtægter, hans Stilling gav ham. Selvom han arbejdede af al sin Evne, var det ham dog umuligt at tilfredsstille de Krav, den fra Barndomshjemmet saa forvante Ulla stillede til hans pekuniære Ydeevne. En Dag betraadte han det fristende Skraaplan: han forgreb sig paa den Kasse, han havde under sig. Medens han sammen med Ulla var en Tur paa nogle Dage i Berlin, blev Tyveriet opdaget. Meddelelsen herom modtog Egil samme Dag, han vendte tilbage til Kontoret. Direktionen for Banken kendte ikke til Medlidenhed. Egil blev overgivet til Retten, og han dømtes til 8 Maaneders Fængsel.

Ulla fandt i sin Ensomhed og Fortvivlelse Trøst hos en Veninde, Koncertsangerinden Ebba Kragh. Der gaar et halvt Aars Tid, inden Tilfældet en skønne Dag fører Ulla sammen med den unge Forfatter og Journalist, Steffen Rée, en Søn af den velhavende Godsejer Rée til Holbøllegaard. Ebba Kragh, der betragter det som en Ulykke, hvis Ulla og Egil skulde finde hinanden igen, opmuntrede den unge Mand i hans Kurmageri til Ulla, og samtidig paavirker hun tidlig og silde Veninden, hos hvem Erindringen om Manden efterhaan-

den er blevet trængt tilbage for den allersidste Tids nye og bevægede Indtryk. Ulla synes godt om Steffen, og hun giver tilsidst sit Minde til at lade sig skille fra Manden, der endnu sidder i Fængsel. Samme Dag Egil Holck faar sit Løsladelsesbevis, rejser Ulla med Steffen til Holbøllegaard.

Egils første Skridt, efter at han er kommet udenfor Fængselsporten, gælder Ebba Kragh, af hvem han - mod Løfte om, at han ikke vil give sig tilkende overfor Ulla - faar at vide, hvor Ulla befinder sig. Tilfods begiver han sig af Sted til Holbøllegaard. Det er slet ikke hans Hensigt at volde Forstyrrelse. Han vil slet ikke forsøge at tilbageerobre Ulla. Han tænker ved sig selv, at hun vel maa være lykkelig nu, og han vil være den sidste til at ødelægge hendes Lykke. Det eneste han vil, er atter at faa Lov til at være i hendes Nærhed. Blot han maa se hende glad og fornøjet, saa er han tilfreds.

Egil Holck klæder sig ud som Arbejdsmand og faar Plads som Daglejer paa Holbøllegaard. Han har kun været en Dag paa Godset, da han første Gang ser hende. Hun kommer stormende op gennem Parken, hvor Egil er beskæftiget med at grave et Bed op. Ulla staar pludselig Ansigt til Ansigt med sin Mand, og trods Forklædningen genkender hun ham. Men han har lovet ikke at ville give sig tilkende, og han holder sit Løfte. Da Ulla strækker sine Hænder ud mod ham, viger han tilbage og siger:

-Jeg kender Dem ikke, De maa forveksle mig med en anden!

Ulla, der ikke et Øjeblik er i Tvivl om, at det er hendes Mand, som staar foran hende, falder af Sorg og Skam i Afmægt. Den tililende Steffen Rée maa bære hende op paa Gæstekammeret, hvor hun snart kommer til sig selv igen. Tanken om den Uret, hun har begaaet mod Manden, nager hende, til hun tilsidst beslutter sig til at opsøge ham. Hun staar i hans lille Kammer i Kroen, hvor han har lejet sig ind. Han forsøger at spille Komedien fra før om igen, men da falder hendes Øje paa et Billede af hende selv, der ligger paa Bordet. Billedet er for hende ikke blot et Bevis for,

at det er hendes Mand, som har taget Plads paa Godset, men ogsaa et Bevis for, at han endnu elsker hende. Egil maa nu kaste Masken, og de to Mennesker enes stiltiende om at genoptage deres afbrudte Samliv paa et sundere Grundlag.

Men til Steffen, der har opsøgt hende, siger Ulla, idet hun peger paa Egil:

-Han er min Mand, og en stærkere Magt siger mig, at hos ham bør jeg blive.

**A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Die inneré Stimme.

Personen:

Egil Holck, Bankkassierer.	Herr Olaf Föns.
Ulla, seine Frau.	Frau Christel Holck.
Ebba Kragh, Konzertsängerin, ihre Freundin.	Frau Augusta Blad.
Gutsbesitzer Rée.	Herr Elof Aagaard.
Steffen Rée, sein Schn, Journalist.	Herr Svend Rindom.
Arendt, Bankdirektor.	Herr Frederik Jacobsen.

Der junge Bankkassierer Egil Holck hat die wunderschöne aber sehr verwöhnte Ulla Schwarz geheiratet. Sie bewundert und vergöttert ihren Egil, und ihm ist kein Opfer zu gross, wenn es gilt, seiner reizenden kleinen Frau eine Freude zu bereiten. Sein Opferwilligkeit steht aber in keinem Verhältnis zu seinen Einnahmen. Ob er auch mit allen Kräften arbeitet, kann er dennoch unmöglich die Forderungen der verwöhnten, jungen Frau befriedigen. Eines Tages vergreift er sich an die ihm anvertraute Kasse, und während seiner Abwesenheit wird der Diebstahl entdeckt. Die Direktion der Bank kennt kein Erbarmen. Egil wird vor Gericht geladen und zu einer Strafe von acht Monaten Gefängnis verurteilt.

Ulla findet in ihrer Einsamkeit und Verzweiflung ein Heim bei ihrer Freundin, der Konzertsängerin Ebba Kragh, und ein halbes Jahr später trifft sie dort mit einem jungen Journalisten, Steffen Rée zusammen. Er ist der einzige Sohn eines reichen Gutsbesitzers, und Ebba Kragh, die es für ein grosses Unglück halten würde, falls Egil und Ulla sich wiederfanden, tut ihr Möglichstes, um den jungen Mann in seinen Bestrebungen, Ulla zu gewinnen, zu unterstützen.

Bei Ulla erbleicht allmählich das Bild des Gatten. Der junge Steffen Rée gefällt ihr sehr gut, und zuletzt gibt sie den Überredungen der Freundin nach und willigt ein, sich von ihrem Manne scheiden zu lassen. Am selben Tage wo Egil Holck entlassen wird, reist sie mit Steffen Rée, als seine Braut, zu seinen Eltern.

Egil Holck negibt sich sofort zu Ebba Kragh, die ihm das Vorgefallene erzählt. Sie gibt ihm auch Ullas Adresse unter der

(En stærkere Magt) Tysk. -2-

Bedingung, sich nicht erkennen zu geben. Er verspricht alles. Er will garnicht versuchen, sie zurück zu gewinnen und ihr Glück zu ruinieren. Er will sãe nur sehen, und sich überzeugen, dass sie glücklich ist.

Zu Fuss begibt er sich nach Holtenhus, dem Gute Ullas Schwiegereltern, wo er eine Stellung als Gartenarbeiter erhãlt. Als er am folgenden Tage im Garten grãbt, kommt Ulla plõtztlich herangestürmt, und trotz der Verkleidung erkennt sie ihn sofort wieder. Er hat aber versprochen, sich nicht zu erkennen zu geben, und er hãlt sein Wort. Als Ulla ihm ihre Hãnde entgegenstreckt, tritt er zurück, mit den Worten:--Ich kenne Sie nicht. Sie verwechseln mich wohl mit einem anderen?

Ulla weiss recht wohl, dass es ihr Mann ist, der vor ihr steht, und vor Scham und Kummer fãllt sie in Ohnmacht. Der herbeieilende Steffen Rée muss sie ins Haus tragen, wo sie sich bald wieder erholt. Das Unrecht, das sie ihrem Mann angetan hat, peinigt sie so lange, bis sie sich zuletzt entschliesst, ihn aufzusuchen. Sie geht zu seinem kleinen Zimmer; er versucht zuerst seine Identitãt zu verleugnen, aber sie erblickt auf dem Tisch ihre eigene Photographie. Das gibt ihr nicht nur den Beweis, dass er ihr Mann ist, sondern auch, dass er sie noch liebt.

Egil Holck muss jetzt die Maske fallen lassen, und die beiden Wiedervereinigten nehmen sich stillschweigend vor, das unterbrochene Zusammenleben auf einer besseren Grundlage fortzusetzen.

Steffen Rée versucht Einwendungen zu machen, aber Ulla sagt nur: --Er ist mein Mann, und eine innere Stimme sagt mir, dass ich bei ihm bleiben soll!

o o o o o o o o o o

**A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Personnages:

Emile Gautier, caissier.....M. Olaf Fönss
 Julie, sa femme.....Mme Christel Holck
 Yvonne Garnier, cantatrice, son amie..Mme Augusta Blad
 Le baron Réy.....M. Elof Aagaard
 Eugène Rey, journaliste, son fils.....M. Svend Rindom
 Larøche, directeur de la Banque du Nord..M. Frederik Jacobsen

Le jeune caissier Emile Gautier a épousé la jolie Julie, qui est habituée à mener une large existence. Tous deux sont épris l'un de l'autre. Il fait tous les sacrifices pour la satisfaire. Mais malheureusement sa situation ne le lui permet pas, et cela le conduit à puiser dans la caisse qui lui est confiée. Pendant qu'il est parti avec Julie faire une excursion de quelques jours à Berlin, le détournement est découvert. On l'en informe le même jour qu'il revient à son bureau. La direction de la Banque ne connaît aucune pitié. Emile Gautier est livré à la justice, et condamné à 8 mois de prison. Julie, dans son isolement et son désespoir, trouve consolation chez une amie, la cantatrice Yvonne Garnier.

Après six mois un beau jour le hasard fait se rencontrer Julie avec le jeune auteur et journaliste Eugène Rey, fils du riche baron Rey, propriétaire du domaine de Longueval. Yvonne Garnier qui considère que se serait un malheur pour Julie si elle devait retrouver Emile, encourage le jeune homme à faire la cour à Julie, et en même temps elle agit sur son amie, chez qui le souvenir de son mari s'efface. Eugène Rey plaît à Julie, et enfin elle demande le divorce. Le même jour qu'Emile est élargi de la prison, elle part avec Eugène à Longueval.

La première démarche d'Emile est chez Yvonne Garnier, de qui il obtient l'adresse de Julie, contre la promesse de ne rien tenter contre elle. Il se rend à pied à Longueval. Il n'a pas l'intention d'essayer à reconquérir Julie. Il pense que maintenant elle est heureuse, et il ne veut pas détruire son bonheur. Son seul désir est de pouvoir vivre auprès d'elle, s'il la voit heureuse.

En stærkere Magt - 2 - Fransk.

Emile s'habille en ouvrier, et obtient une place de journalier à Longueval. Dès le premier jour il la voit. Elle traverse le parc, où Emile est occupé à fouir une plate-bande. Subitement Julie se trouve face à face avec son mari, et, malgré le déguisement, elle le reconnaît. Mais, fidèle à sa promesse, lorsque Julie lui tend les mains, il répond: - Je ne vous connais pas. Vous devez confondre! Julie qui ne doute pas un moment qu'elle a son mari devant elle, s'évanouit de chagrin et d'excitation. Eugène Rey accourt, et la transporte dans la chambre d'ami, où bientôt elle revient à elle. La pensée du tort qu'elle a fait à son mari la tourmente, et enfin elle se décide à l'aller trouver. Elle se rend dans la petite chambre du cabaret, où il demeure. Il essaie de jouer la même comédie que précédemment, mais les yeux de la jeune femme tombent sur une photographie d'elle qui se trouve sur la table. Là est la preuve que, non seulement c'est son mari, mais aussi qu'il l'aime encore.

Emile est obligé de jeter le masque, et les deux époux reprennent leur vie interrompue sur des bases plus saines. A Eugène qui vient la chercher, Julie dit: - C'est mon mari, et la voix intérieure me dit que je dois rester avec lui.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

A/s **NORDISK FILMS CO.**

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

